

убити и пленени, както и доста ранени. Загубите на противника отново са по-големи. Според Бачо Киро редовната войска дава 12 убити и 15 ранени, а нередовната – 29 убити и 40-50 ранени. От горямото кръвопролитие долът при четвъртата битка започва да се нарича Канлъдере (Кървав дол).

Вечерта Хаджи Димитър предава знамето от четата на Караджата на Хр. Македонски. През нощта четата, като използва гористата местност с престрелка успява да пробие обръча на обкръжението.

КЪМ БАЛКАНА /32/

След четвъртото сражение настъпва известна промяна в тактиката и поведението на четата. Въпреки, че продължава упорито да се стреми да следва набеязания път, окончателно става ясно, че планът за вдигане на въстание е осуетен. Врагът навсякъде е провел мобилизация, пристигат редовни войски, засилени са репресиите срещу мирното българско население. Мнозина от четниците са ранени и без медицинска помощ някои от тях не са в състояние да следват четата през целия ѝ път. Сега четата, в намален състав, все-повече ползува опита на хайдушките дружини: стреми се да избягва селата и срещите с хората, често сменя посоката на движение. По този начин Хаджи Димитър успява умело да води четата в продължение на седмица и избягва срещите с многобройните потери. Това обаче затруднява определянето на точния маршрут на четата, не познат на написалите спомени, и до голяма степен незапазен напълно в народната памет.

През нощта четата се движи по гористия рид на юг, спуска се в източна посока, пресича пътя от Плужна за Вишовград и продължава по ниските рътлини. По всяка вероятност след около час от излизането от обкръжението от четата се отделя ранения в крака Иван Райчев. От един турски документ се вижда, че когато го приближава неприятеля хвърля пушката, но със скрития револвер тежко ранява един юзбашия и други двама и